КОМІТЕТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
з питань фінансів, податкової
та митної політики

вул. М. Грушевського, 5, м. Київ, 01008, www.rada.gov.ua

ВИСНОВОК

**до проектів законів України
про внесення змін до деяких законів України
щодо залучення стратегічного іноземного інвестора
в інфраструктуру ринків капіталу України
(реєстр. № 16038 від 04.09.2026)
та
про внесення змін до деяких законів України
щодо залучення стратегічного іноземного інвестора
в інфраструктуру ринків капіталу України
(реєстр. № 16038-1 від 21.09.2026)**

Комітет Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики (далі – Комітет) на засіданні 22 жовтня 2026 року (протокол № 229) розглянув проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України (реєстр. № 16038 від 04.09.2026), поданий Кабінетом Міністрів України (далі – законопроект 16038), та альтернативний проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України (реєстр. № 16038-1 від 21.09.2026), поданий народними депутатами України Тарутою С.О., Фроловим П.В., Наливайченком В.О., Федієнком О.П., Яценком А.В., Дубілем В.О., Пушкаренком А.М., Соколовим М.В., Тарасенком Т.П., Ткаченком М.М., Мазурашу Г.Г. (далі – законопроект 16038-1)

Обидва законопроекти спрямовані на створення в Україні вертикально інтегрованої інфраструктури ринків капіталу, яка охоплюватиме торгівлю, кліринг, розрахунки та депозитарний облік, у формі холдингової інфраструктурної компанії на ринках капіталу (далі – холдингова інфраструктурна компанія) із залученням стратегічного іноземного інвестора, відібраного на публічному конкурсі.

Дані законопроекти, як зазначено в їхніх пояснювальних записках, розроблені на виконання Меморандуму щодо співробітництва на підтримку інтегрованої інфраструктури ринків капіталу в Україні від 11 липня 2025 року, підписаного Національним банком України, Європейським банком реконструкції та розвитку, Міністерством фінансів України, Міністерством економіки, довкілля та сільського господарства України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку (далі – НКЦПФР), а також

зобов’язань України в рамках програми Міжнародного валютного фонду "Механізм розширеного фінансування" (Extended Fund Facility), зокрема пункту 57 Меморандуму про економічну та фінансову політику.

Законопроекти передбачають внесення змін до законів України "Про Національний банк України", "Про управління об’єктами державної власності", "Про депозитарну систему України" та "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки". Ключовими елементами запропонованої моделі є: запровадження холдингової інфраструктурної компанії як нового учасника ринків капіталу; проведення публічного конкурсу щодо вибору іноземного стратегічного інвестора, який виступає засновником такої компанії; відчуження Національним банком України на її користь належних йому акцій Публічного акціонерного товариства "Розрахунковий центр з обслуговування договорів на фінансових ринках" (далі – Розрахунковий центр); внесення державою до статутного капіталу холдингової інфраструктурної компанії та відчуження на її користь належних державі акцій Центрального депозитарію цінних паперів (далі – Центральний депозитарій); набуття державою частки у статутному капіталі холдингової інфраструктурної компанії; зміна структури власності Центрального депозитарію з набуттям Національним банком України частки не менш як 50 відсотків плюс одна акція.

Законопроект 16038 фактично побудований як регулювання конкретної операції із залучення стратегічного інвестора. Ним передбачено, що в Україні може існувати лише одна холдингова інфраструктурна компанія, понад 50 відсотків акцій якої належить іноземній юридичній особі (іноземним юридичним особам, що діють спільно) або сукупно такій особі та міжнародній фінансовій організації, а частка держави становить 25 відсотків з правом держави на докапіталізацію компанії, зокрема в обмін на облігації внутрішньої державної позики. Холдингова інфраструктурна компанія здійснює контроль щодо оператора організованого ринку капіталу та центрального контрагента і володіє часткою не менше 25 відсотків статутного капіталу Центрального депозитарію.

Умови конкурсу, вимоги до його учасників, вимоги до внеску до статутного капіталу та умови, після виконання яких холдингова інфраструктурна компанія набуває права на акції Розрахункового центру і Центрального депозитарію, відповідно до законопроекту 16038 визначає Кабінет Міністрів України. Конкурс вважається таким, що відбувся, якщо із заявкою звернувся хоча б один претендент, який відповідає встановленим вимогам, а за наявності кількох претендентів переможцем визнається учасник, який запропонував найбільший розмір внеску до статутного капіталу. Укладення корпоративного договору між державою та стратегічним інвестором передбачено як право Кабінету Міністрів України, яке може бути реалізоване після внесення державою належних їй акцій до статутного капіталу компанії.

Законопроект 16038-1 має ту саму мету і предмет регулювання, проте пропонує інший спосіб її досягнення. На відміну від законопроекту 16038, у

ньому розмежовано загальний статус холдингової інфраструктурної компанії як виду учасника ринків капіталу, який може набути будь-яка компанія, що відповідає встановленим законом вимогам і включена до реєстру, який веде НКЦПФР (нова стаття 4^1 Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки", та спеціальний порядок створення однієї холдингової інфраструктурної компанії з участю держави для залучення стратегічного інвестора (нові пункти 20–30 розділу XIII "Прикінцеві та перехідні положення" названого Закону).

Основні відмінності законопроекту 16038-1 від законопроекту 16038 полягають, зокрема, у такому.

По-перше, структуру капіталу компанії визначено безпосередньо в законі: іноземному стратегічному інвестору разом з міжнародною фінансовою організацією (у разі її участі) належить 60 відсотків акцій, державі – 25 відсотків плюс одна акція, а 15 відсотків мінус одна акція пропонуються професійним учасникам ринків капіталу та банкам, створеним за законодавством України. По-друге, встановлено послідовність операції, за якою передача державних активів можлива лише після заснування компанії, оплати її капіталу інвестором, набуття нею оператора організованого ринку капіталу, прийняття Кабінетом Міністрів України рішення про виконання умов конкурсу та укладення корпоративного договору з визначеним законом обов'язковим змістом (згода держави на зміну тарифної політики, заборона відчуження акцій інвестора без згоди держави, право викупу акцій у разі застосування до інвестора санкцій, збереження прав на технологічну платформу тощо). По-третє, конкурс вважається таким, що відбувся, лише за наявності не менш як двох учасників, які не є пов'язані між собою та не діють спільно, а переможець визначається за сукупністю шести критеріїв; додатково запроваджено перевірку інвестиції на відповідність інтересам національної безпеки за участю Служби безпеки України.

Крім того, законопроект 16038-1 закріплює обов'язок учасників інфраструктурної групи надавати послуги всім емітентам та учасникам ринків капіталу на прозорих, об'єктивних і недискримінаційних умовах, нагляд НКЦПФР за інфраструктурною групою на консолідованій основі та відокремлене здійснення Національним банком України функцій акціонера і функцій оверсайту. Запроваджуються поняття технологічної платформи і технологічної компанії, вимоги щодо розміщення основних систем технологічної платформи на території України та щодо інтероперабельності. Також законопроект 16038-1 містить механізм переходу до нової структури власності Центрального депозитарію, зокрема обов'язок акціонерів, частка яких перевищує встановлений розмір, продати Національному банку України на його вимогу акції за ринковою вартістю з попередньою оплатою.

Аналіз законопроектів свідчить, що законопроект 16038 залишає визначення ключових параметрів операції (умов і критеріїв конкурсу, вимог до інвестора, структури капіталу, гарантій прав держави) на рівні актів Кабінету

Міністрів України, не встановлює обов’язкового змісту корпоративного договору, вимог до інших акціонерів холдингової інфраструктурної компанії, механізму переходу до нової структури власності Центрального депозитарію, а також запобіжників щодо недискримінаційного доступу учасників ринку до інфраструктури. Значну частину цих недоліків, на які вказали Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України та НКЦПФР, законопроект 16038-1 усуває. Водночас законопроект 16038-1 містить надмірно деталізоване регулювання окремих питань та положення, що потребують узгодження із законодавством та з позиціями Кабінету Міністрів України, Національного банку України та НКЦПФР, зокрема щодо розподілу повноважень, технологічної платформи та розміщення її систем, механізму обов’язкового продажу акцій Центрального депозитарію тощо.

Головне науково-експертне управління Апарату Верховної Ради України (далі – Головне управління) у своєму висновку до законопроекту 16038 висловило низку зауважень. Зокрема, Головне управління звернуло увагу, що відповідно до частини третьої статті 53 Закону України "Про Національний банк України" зміна його положень може здійснюватися виключно шляхом внесення змін до цього Закону; що визначення Національним банком України самостійно порядку управління корпоративними правами держави надає йому дискреційні повноваження та не узгоджується із Законом України "Про управління об’єктами державної власності"; що законопроект не визначає механізму переходу від чинної моделі структури власності Центрального депозитарію до запропонованої. Щодо положень про холдингову інфраструктурну компанію Головне управління вказало на відсутність законодавчих гарантій балансу корпоративних прав держави та стратегічного інвестора, обов’язкових вимог до змісту корпоративного договору, вимог до інших акціонерів компанії, критеріїв активів, які можуть бути використані для докапіталізації, а також на невизначеність поняття "контроль".

Головне управління також вважає, що основні кваліфікаційні та економічні критерії відбору стратегічного інвестора мають бути встановлені законом з подальшою деталізацією Кабінетом Міністрів України, що відповідність одного учасника кваліфікаційним вимогам та розмір внеску як єдиний критерій є недостатніми для визначення переможця конкурсу і що законопроект не передбачає змін до Закону України "Про управління об’єктами державної власності", які б встановлювали особливості відчуження належних державі акцій Центрального депозитарію на користь холдингової інфраструктурної компанії. Крім того, висловлено зауваження техніко-юридичного характеру.

У висновку до законопроекту 16038-1 Головне управління зазначило, що частина зауважень, висловлених до законопроекту 16038, залишається актуальною і щодо відповідних положень законопроекту 16038-1. Водночас Головне управління висловило низку додаткових зауважень, зокрема щодо: можливого перевищення сукупним розміром часток акціонерів Центрального

депозитарію 100 відсотків статутного капіталу та відсутності верхньої межі частки холдингової інфраструктурної компанії; термінологічної неузгодженості понять "центральний контрагент" і "клірингова установа"; правової невизначеності моменту набуття статусу холдингової інфраструктурної компанії, порядку ведення реєстру таких компаній з урахуванням вимог Закону України "Про публічні електронні реєстри" та підстав відмови у включенні до нього; відсутності у Національного банку України повноважень встановлювати вимоги до технологічної компанії, яка не є об'єктом оверсайту, та неповного врахування підходів Регламенту (ЄС) 2022/2554 про цифрову операційну стійкість у фінансовому секторі; ризику невідповідності використання Центральним депозитарієм технологічної платформи, права на яку належать іншій юридичній особі, вимогам частини сьомої статті 9 Закону України "Про депозитарну систему України"; невизначеності правового статусу технологічної платформи в режимі критичної інфраструктури.

Головне управління також зауважило, що закріплення фіксованої кількості акцій, які належатимуть державі, незалежно від вартості внесених коштів і майна може негативно позначитися на пошуку ефективного стратегічного інвестора, а спеціальний порядок відчуження акцій іноземного стратегічного інвестора у зв'язку із застосуванням до нього санкцій має бути передбачений законодавством у сфері санкцій, а не лише корпоративним договором.

Висновки щодо законопроектів 16038 і 16036-1 від комітетів Верховної Ради України, зокрема, з питань бюджету, з питань інтеграції України до Європейського Союзу, з питань антикорупційної політики станом на 21.10.2026 не надходили.

Національний банк України повідомив, що законопроект 16038 розроблено за його участю, та підтримав його як такий, що спрямований на виконання пункту 57 Меморандуму про економічну та фінансову політику з Міжнародним валютним фондом від 02.07.2026 щодо створення вертикально інтегрованої інфраструктури ринків капіталу за участю держави, стратегічного партнера та державних банків.

НКЦПФР підтримала прийняття обох законопроектів за умови їх доопрацювання. До законопроекту 16038 НКЦПФР запропонувала, зокрема, передбачити частку держави у розмірі 25 відсотків плюс одна акція, обов'язковість укладення корпоративного договору як умови набуття інвестором частки та закріплення в законі переліку питань стратегічного значення, щодо яких держава має відповідні права; визначити коло інших акціонерів холдингової інфраструктурної компанії та можливість публічної пропозиції її акцій; визнавати конкурс таким, що відбувся, лише за наявності щонайменше двох допущених учасників; визначати переможця за сукупністю фінансових, технологічних, професійних і стратегічних критеріїв; закріпити принцип відкритого, рівного та недискримінаційного доступу всіх операторів організованих ринків до послуг Розрахункового центру відповідно до статей 35–

36 Регламенту (ЄС) № 600/2014 (MiFIR) та статті 33 Регламенту (ЄС) № 909/2014 (CSDR). Варто зазначити, що більшість цих пропозицій тією чи іншою мірою відображено в законопроекті 16038-1.

До законопроекту 16038-1 НКЦПФР висловила заперечення щодо обов'язкового розміщення основних систем технологічної платформи на території України з огляду на безпекову ситуацію, зумовлену збройною агресією проти України, та вважає, що питання розміщення основних і резервних систем є питанням, пов'язаним з управлінням операційним ризиком та повинно регулюватися на підзаконному рівні.

Міністерство фінансів України в експертному висновку до законопроекту 16038-1, наданому відповідно до статті 27 Бюджетного кодексу України, зазначило, що реалізація законопроекту не потребуватиме додаткових видатків державного бюджету та може мати вплив на доходну частину бюджету у разі надходження коштів від відчуження державою акцій Центрального депозитарію та Розрахункового центру, не внесених до статутного капіталу компанії. Водночас Міністерство вважає за необхідне передбачити право держави на докапіталізацію компанії з метою збереження її частки на рівні не менше 25 відсотків та зазначило, що законопроект 16038-1 потребує доопрацювання та узгодження його положень із міжнародними експертами, з якими було погоджено положення законопроекту 16038.

Міністерство юстиції України висловило до законопроекту 16038-1 зауваження, зокрема щодо необхідності чітко визначити у статті 4 Закону України "Про Національний банк України" повноваження Національного банку України з управління корпоративними правами держави; невизначеності механізму обов'язкового продажу акцій Центрального депозитарію Національному банку України (умов договору, який може бути визнаний судом укладеним, порядку визначення ціни акцій); невідповідності Конституції України положень, якими визначаються повноваження Верховної Ради України щодо доручення Кабінету Міністрів України оголосити новий конкурс; внутрішньої неузгодженості та невизначеності строків у разі невиконання умов конкурсу; неповноти переліку умов конкурсу; невизначеності правового статусу комісії з перевірки інвестицій, змісту права вирішального голосу членів конкурсної комісії та порядку врегулювання конфлікту інтересів; надання доручень Національному банку України та НКЦПФР, втручання у діяльність яких обмежене законом, а також положень щодо набрання чинності підзаконними нормативно-правовими актами.

Міністерство економіки та довкілля України, опрацювавши законопроект 16038-1 разом із Міністерством фінансів України, Міністерством юстиції України та НКЦПФР, не підтримало його та запропонувало відхилити. На думку Міністерства, на відміну від законопроекту 16038, який залишає достатній рівень гнучкості для проведення конкурсу, структурування інвестиції та корпоративного управління, законопроект 16038-1 є надмірно деталізованим,

може призвести до надмірного регуляторного навантаження, дублює окремі норми законодавства про фінансові послуги, захист економічної конкуренції та ринки капіталу, а обов'язкове внесення прав на технологічну платформу як законодавчо встановлена передумова участі інвестора може необґрунтовано звузити коло потенційних учасників конкурсу. Окремо Міністерство зазначило, що надання НКЦПФР права ініціювати оцінювання об'єктів оверсайту Національного банку України на відповідність міжнародним стандартам поєднує на стороні НКЦПФР функції нагляду та оверсайту і суперечить рекомендаціям технічних місій Міжнародного валютного фонду, а положення щодо розпорядження Національним банком України належними йому акціями потребують узгодження з Національним банком України.

Законопроекти 16038 і 16038-1 не включені до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2026 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 10.02.2026 № 4774-IX, та не включені до порядку денного шістнадцятої сесії Верховної Ради України.

Оскільки законопроекти 16038 і 16038-1 є альтернативними, відповідно до частини першої статті 100 Регламенту Верховної Ради України до них може бути застосована процедура, визначена частиною другою статті 110 Регламенту Верховної Ради України, яка передбачає, що при розгляді альтернативних законопроектів головний комітет може рекомендувати Верховній Раді взяти за основу один із них або підготувати інший законопроект, який вноситься на розгляд Верховної Ради народними депутатами – членами цього комітету.

Пункт 1 частини першої статті 15 Закону України "Про комітети Верховної Ради України" надає Комітету право при здійсненні законопроектної функції, зокрема, розробляти з власної ініціативи проекти законів з питань, що віднесені до предметів відання, з наступним внесенням їх на розгляд Верховної Ради членами Комітету за його рішенням.

На підставі викладеного Комітетом на засіданні 22 жовтня 2026 року був розглянутий доопрацьований проект Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України.

Доопрацьований законопроект має таку саму мету, як і законопроекти 16038 і 16038-1, – створення в Україні вертикально інтегрованої інфраструктури ринків капіталу у формі холдингової інфраструктурної компанії із залученням стратегічного іноземного інвестора. За основу доопрацьованого законопроекту взято концепцію законопроекту 16038-1, яка розмежовує загальний статус холдингової інфраструктурної компанії як учасника ринків капіталу та спеціальний порядок створення компанії з участю держави і визначає ключові параметри операції безпосередньо в законі. Разом із тим, доопрацьована версія враховує значну частину зауважень та пропозицій, згаданих у цьому висновку, а також окремі положення законопроекту 16038.

Так, зокрема, у доопрацьованому законопроекті змінено структуру капіталу компанії: іноземному стратегічному інвестору разом з міжнародною фінансовою організацією (у разі її участі) належить 50 відсотків акцій, державі – 25 відсотків плюс одна акція, а професійним учасникам ринків капіталу та банкам, створеним за законодавством України, пропонуються 25 відсотків акцій мінус одна акція. Відповідно до пропозиції Міністерства фінансів України та за аналогією із законопроектом 16038 передбачено право держави здійснювати формування, збільшення статутного капіталу та докапіталізацію компанії шляхом придбання її акцій в обмін на облігації внутрішньої державної позики або інші активи, що не заборонені законом. Компанія з участю держави визначається як перша така компанія, а відповідні положення законів України "Про управління об'єктами державної власності" та "Про депозитарну систему України" поширено на холдингові інфраструктурні компанії з участю держави.

Доопрацьований законопроект посилює процедуру відбору стратегічного інвестора. Кількість критеріїв визначення переможця конкурсу збільшено з шести до десяти: до них додано наявність успішного досвіду управління біржовою, кліринговою та розрахунковою інфраструктурою, зокрема на розвинених ринках капіталу, спроможність запропонованої бізнес-моделі забезпечити стале функціонування інфраструктури ринків капіталу, відповідність моделі корпоративного управління міжнародним стандартам і принципам для інфраструктури фінансового ринку, а також рівень впровадження систем безпеки та протидії технічним і програмним вразливостям, що відповідає пропозиціям НКЦПФР і Головного управління. За результатами попередньої перевірки НКЦПФР затверджує висновок про погодження права на участь у конкурсі, який має підтверджувати бездоганну ділову репутацію, прозорість структури власності з розкриттям усіх кінцевих бенефіціарних власників, належний фінансовий стан і законність джерел походження коштів; відповідне повноваження НКЦПФР закріплюється у Законі України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків". До складу комісії з перевірки іноземних інвестицій включено представників НКЦПФР, уточнено підстави для недопуску до участі в конкурсі, а також передбачено можливість внесення засновниками до статутного капіталу компанії, крім грошових коштів, інших активів, включаючи майнові права.

При цьому доопрацьований законопроект передбачає можливість проведення конкурсної процедури, у разі якщо в конкурсі взяв участь лише один учасник, який відповідає усім вимогам та критеріям. Саме такий підхід, зокрема, передбачений законопроектом 16038 на відміну від законопроекту 16038-1, де запропоновано, що зазначений конкурс вважається таким, що відбувся, лише за наявності не менш як двох учасників, які не є пов'язані між собою та не діють спільно, а переможець визначається за сукупністю шести критеріїв.

Також доопрацьований законопроект деталізує гарантії недискримінаційного доступу до інфраструктури: учасники інфраструктурної

групи зобов’язані забезпечувати однотипність умов, строків, пакетів послуг, технологій підключення, стандартів обслуговування та доступу до інформації; правила надання послуг і тарифи затверджуються в порядку, встановленому НКЦПФР; вимогу щодо вчинення правочинів на ринкових умовах поширено на правочини учасників інфраструктурної групи з іншими учасниками ринків капіталу; технологічній компанії та іншим учасникам групи заборонено обмежувати доступ до платформи для інформаційних систем, що відповідають стандартам НКЦПФР. Уточнено положення щодо відокремленого здійснення Національним банком України функцій акціонера та функцій з нагляду за об’єктами інфраструктури ринків капіталу, а також закріплено засади об’єктивності та функціональної незалежності оцінювання таких об’єктів на відповідність міжнародним стандартам.

Посилено гарантії прав держави у корпоративному договорі: передбачено обов’язкову незалежну медіацію щодо рішень про зміну тарифної політики, на які держава не надала згоди; поширення права викупу акцій інвестора на випадки застосування санкцій до пов’язаних з ним осіб; механізм збереження безперешкодного доступу до вихідного коду та документації технологічної платформи; графік виконання зобов’язань інвестора та заходи у разі їх систематичного невиконання; вирішення спорів шляхом міжнародного арбітражу в нейтральній юрисдикції із застосуванням матеріального права України. Вимогу щодо прийняття рішень про затвердження тарифної політики інфраструктурної групи більш як трьома чвертями голосів акціонерів закріплено окремою нормою закону.

Водночас з доопрацьованого законопроекту виключено положення про обов’язок акціонерів Центрального депозитарію продати Національному банку України на його вимогу акції понад встановлений розмір, щодо механізму реалізації якого висловлювало зауваження Міністерство юстиції України; набуття Національним банком України частки не менш як 50 відсотків плюс одна акція здійснюється шляхом придбання акцій у акціонерів Центрального депозитарію. Крім того, доопрацьований законопроект доповнено положеннями щодо обліку часток Національної установи розвитку Центральним депозитарієм (зміни до законів України "Про депозитарну систему України" та "Про Національну установу розвитку").

Таким чином, доопрацьований законопроект поєднує визначеність ключових параметрів операції на рівні закону, гарантії захисту інтересів держави та недискримінаційного доступу учасників ринку до інфраструктури з окремими елементами гнучкості, зокрема, передбаченими законопроектом 16038, і може вважатися більш збалансованою законодавчою ініціативою порівняно із законопроектами 16038 і 16038-1.

З огляду на зазначене, керуючись положеннями пункту 1 частини першої статті 15, частини п’ятої статті 44 Закону України "Про комітети Верховної Ради України", частини третьої статті 93, частини першої статті 100, статті 108,

частини другої статті 110 Регламенту Верховної Ради України, Комітет в и р і ш и в:

1. Підтримати редакцію доопрацьованого Комітетом проекту Закону України про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України, доручити народним депутатам України – членам Комітету оформити даний законопроект відповідно до правил оформлення проектів законів, з дотриманням вимог законодавчої техніки, з урахуванням необхідних техніко-юридичних корегувань та в установленому порядку подати законопроект на розгляд Верховної Ради України.

2. Рекомендувати Верховній Раді України:

1) проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України (реєстр. № 16038 від 04.09.2026), поданий Кабінетом Міністрів України, та альтернативний проект Закону про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України (реєстр. № 16038-1 від 21.09.2026), поданий народними депутатами України Тарутою С.О., Фроловим П.В., Наливайченком В.О., Федієнком О.П., Яценком А.В., Дубілем В.О., Пушкаренком А.М., Соколовим М.В., Тарасенком Т.П., Ткаченком М.М., Мазурашу Г.Г., а також проект Закону, доопрацьований Комітетом, **включити до порядку денного шістнадцятої сесії Верховної Ради України дев'ятого скликання**

2) за результатами розгляду в першому читанні **доопрацьований Комітетом проект Закону України** про внесення змін до деяких законів України щодо залучення стратегічного іноземного інвестора в інфраструктуру ринків капіталу України **прийняти за основу;**

3) доручити Комітету **доопрацювати законопроект відповідно до частини першої статті 116 Регламенту Верховної Ради України** з урахуванням пропозицій та зауважень, висловлених у висновках комітетів Верховної Ради України, структурних підрозділів Апарату Верховної Ради України, міністерств, інших державних органів, пропозицій і поправок суб'єктів права законодавчої ініціативи, та внести доопрацьований законопроект на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

3. Співдоповідачем від Комітету щодо даних питань визначити Голову Комітету народного депутата України Гетманцева Д.О.

Голова Комітету **Д.О. ГЕТМАНЦЕВ**

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ
Підписувач: Гетманцев Данило Олександрович
Сертифікат: 3FAA9288358EC00304000000440A310097A5DC00
Дійсний до: 12.12.2026 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
04-32/03-2026/252076 від 23.10.2026
2377547